

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/152/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119203334
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2119203334.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudkýň: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Ľuboslava Vanková, spore žalobcov: 1/ N. K., nar. XX.XX.XXXX, J. X, H., 2/ A. K., nar. XX.XX.XXXX, J. X, H., proti žalovaným: 1/ Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, zastúpená splnomocnenkyňou: AK JUDr. Marek Hic s.r.o., P.O. Hviezdoslava 10625/23B, Martin, 2/ DUPOS dražobná, s.r.o., Tamaškovičova 17, Trnava, IČO: 36 233 935, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcov proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č.k. 39Csp 35/2019-27 zo dňa 23. mája 2019, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovaní 1/ a 2/ majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením napadnutým odvolaním súd prvej inštancie výrokom I. návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a výrokom II. žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie po citácii § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, 2, § 329 ods. 1 prvá veta, ods. 2 Civilného sporového poriadku, § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzavretia zmluvy vecne odôvodnil tým, že súd mal z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a z príloh k žalobe osvedčené, že žalobcovia sú vlastníkmí nehnuteľností evidovaných na LV č. 6841 katastrálne územie Hlohovec. Z listín predložených žalobcami vyplýva, že žalovaný 2/ realizuje úkony smerujúce k uskutočneniu dražby. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že žalobcovia sa dňa 13.03.2008 (teda pred 11 rokmi) zaviazali splatiť sumu 2.092.000,00 Sk (69 441,68 €) s úrokom 6,60% do 13.03.2009, spracovateľský poplatok 15.999,00 Sk (531,00 €) uhradený z prostriedkov úveru, poplatok za správu úveru 90 Sk (2,99 €) / mesačne, účel úveru: kúpa bytu. Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 12.11.2018 vyplýva, že pohľadávka ku dňu 10.11.2018 predstavovala sumu 70.738,02 €.

Súd mal za osvedčenú skutočnosť, že nie je splnená zákonná podmienka pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 362 ods. 1 CSP a to potreba neodkladnej úpravy pomerov, keďže súd mal zo žalobcami predložených listín osvedčené, že predložená zmluva o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 1 ods. 2 písm. a) zákona š. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzavretia zmluvy nespadá pod *ratione materiae* predmetného zákona, keď tento zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu. Predložená zmluva o spotrebiteľskom úvere tak nemusí obsahovať zákonom požadované náležitosti podľa § 4 ods. 2 zákona š. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzavretia zmluvy, pričom nemal osvedčené, že žalobcami namietaná zmluva o spotrebiteľskom úvere by mala byť neplatná, keď žalobcovia ani netvrdili, z akých konkrétnych dôvodov by mala byť neplatná, iba všeobecný odkaz na domnienku neplatnosti nepostačuje. Je potrebné odlíšiť

dôvody neplatnosti, ktoré musia byť tvrdené, medzi ktoré možno zaradiť tie dôvody, ktoré spočívajú na strane subjektu dovolávajúceho sa neplatnosti (nedostatok slobody, rozpor s dobrými mravmi, príp. omyl) a ostatné, na ktoré je potrebné prihliadať z úradnej povinnosti (nedostatok formy, neurčitost', nespôsobilosť subjektu uzavrieť zmluvu, rozpor so zákonom a pod.) (Uz KS v Brne z 9. 9. 1997, sp. zn. 16Co 68/1996). Súd tak pri predbežnom posúdení zmluvy nemal za osvedčené, že by zmluva vykazovala znaky neplatnosti.

Pokiaľ ide o prípadnú „bezúročnosť a bezpoplatkovosť“, napadnutá zmluva nemusí obsahovať všetky zákonom požadované náležitosti podľa § 4 ods. 2 zákona š. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzavretia zmluvy a tak nie je možné z týchto dôvodov žiadať vyhlásenie zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle § 4 ods. 3 zákona š. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd konštatuje, že aj keby bol takýto postup možný (čo v danom prípade nie je), žalovní 1/ a 2/ by boli oprávnení pokračovať vo výkone záložného práva prostredníctvom dražby (nie v pôvodnom, ale v modifikovanom rozsahu minimálne v rozsahu istiny) na základe čoho nie je osvedčená naliehavá potreba neodkladnej úpravy.

Z obsahu spisového materiálu nevyplýva osvedčenie základných skutočností, ktoré sú potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku žalobcov vo veci samej, z uvedených dôvodov súd zamietol aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Hodnoverné osvedčenie nároku žalobcov vo veci samej nebolo tak v danom prípade naplnené (miera pravdepodobnosti vyhovenia žalobe za daných skutkových tvrdení žalobcov a predložených listinných dôkazov je nižšia než pravdepodobnosť jej zamietnutia).

3. Súd o náhrade trov konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého by mal priznať náhradu trov konania žalovaným, avšak možnosť priznania náhrady vylučovalo to, že im v tomto konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. októbra 2016, sp. zn. 6Cdo 544/2015).

4. Proti tomuto uzneseniu podali odvolanie žalobcovia. Ako odvolacie dôvody uviedli § 365 ods. 1 písm. a) až h), ods. 2 a ods. 3 Civilného sporového poriadku. Uviedli odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b), e), f) a h) CSP. Žalobcovia uviedli vo svojom návrhu, že žalovaný 1/ oznámil žalobcom mimoriadne splatenie úveru, čím fakticky skončila platnosť úverovej zmluvy a listom zo dňa 12.02.2018 bol žalobcom oznámený výkon záložného práva dobrovoľnou dražbou, žalovaný 2/ oznámil žalobcom, že pristupuje k výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou a žiada žalobcov o sprístupnenie nehnuteľnosti súdnemu znalcovi, dostavil sa do nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcov aj súdny znalec za účelom vyhotovenia znaleckého posudku za účelom draženia nehnuteľnosti. Žalobcovia dostatočne hodnoverné osvedčili nutnú potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, nakoľko hrozba straty ich jediného obydľia je reálna, žalovaný 1/ a 2/ vykonávajú jednoznačné kroky smerujúce k dobrovoľnej dražbe, ku ktorej ale žalobcovia nikdy nikomu nedali súhlas. Dňa 12.06.2019 bol žalobcom doručený list od žalovaného 2/ vo veci oznámenia o dobrovoľnej dražbe 1. kolo, ktoré sa má konať dňa 12.07.2019 o 11.00 hod. v Trnave v aukčnej sieni žalovaného 2/. Žalobcovia majú dôvodné obavy, že nehnuteľnosť žalovaný 1/ a 2/ predá v dražbe skôr, ako súd rozhodne o platnosti určenia o neplatnosti úverovej zmluvy, určenia neplatnosti záložnej zmluvy a určenie o vlastníckych vzťahov k nehnuteľnosti a bude aj voči žalobcom a ich rodinným príslušníkom postupovať nezákonne, bude sa snažiť všetkých z domu násilne dostať z nehnuteľnosti, tak aby boli nútení nedobrovoľne odísť. Odvolávajú sa na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 17Co 254/2014. Žalobcovia podali návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý je dôvodným, pretože je možné sa domnievať, že výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby je proti ústavný. Žalobcovia poukázali na viaceré rozsudky odvolacích súdov v iných slovenských súdov, ktoré v rovnakej veci vydali neodkladné opatrenie. Zdôraznili, že žalobcovia ani rodinní príslušníci nemajú inú zákonnú ochranu len požiadať odvolací súd o urgentné zákonné vydanie rozhodnutia, ktorým by súd dočasne upravil pomery účastníkov konania. Žalobcovia žiadajú súd, aby v lehote do 10.07.2019 vydal neodkladné opatrenie, ktorým žalovaným 1/ a 2/ sa uloží povinnosť zdržať sa realizácie výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou stavby nehnuteľnosť LV 6814 a to byt č. 3 1. poschodie, vchod 1 v bytovom dome, súpisné číslo 1367, na parcele 5361 a pozemky na parcele 5361 - 375 m², katastrálne územie Hlohovec, obec Hlohovec, katastrálny úrad Hlohovec, ktorá pozostáva z prevodu nehnuteľností, vypratania nehnuteľností a zasahovania do užívacích práv žalobcov až do rozhodnutia vo veci samej. K odvolaniu doložili oznámenie o dobrovoľnej dražbe dňa 06.06.2019.

5. Z vyjadrenia žalovaného 1/ k odvolaniu žalobcov (vypracovaného na 44 stranách) za podstatné argumenty odvolací súd považuje, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol neúplným podaním neobsahujúcimi zákonom predpísané náležitosti. Náležitosti návrhu na nariadenie

neodkladného opatrenia vymedzuje Civilný sporový poriadok v § 326 ods. 1 a 2. Je len na navrhovateľovi, ako si splní procesné povinnosti stanovené zákonom vo vzťahu k obsahu takéhoto podania a nesplnenie takýchto procesných povinností nemôže byť nahradené činnosťou súdu. Aj v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je súd viazaný žalobným návrhom. Výrok navrhovaného rozhodnutia o neodkladnom opatrení musí byť formulovaný určito, jasne, výstižne a zrozumiteľne, jeho obsah musí byť dovolený a možný ako aj zrozumiteľný. Návrh žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia tieto podmienky nespĺňa. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia absentujú údaje o konkrétnom záložnom práve s označením V-čísla, záloh nie je identifikovaný údajmi z katastra nehnuteľností ani dátumom vzniku. Z odôvodnenia podania žalobcov nie je možné zistiť akému nároku sa má poskytnúť ochrana navrhovaným neodkladným opatrením. Žalobca neuvádza jediný relevantný dôvod neplatnosti zmluvy. Dlh dlžníka presahuje 70.000,- eur a úver dlhodobý nie je splácaný. Žalobca sa údajne mieni vo veci samej domáhať určenia neplatnosti, bezúčinnosti a bezpoplatkovosti úverovej zmluvy. Možnosť vykonať záložné právo je odrazom zákonnej úpravy. Žiadne ustanovenie ústavy ani Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nezakotvuje nárok na obydľie, ale nárok na nedotknuteľnosť obydľia. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je neúplný i v časti, ktorou sa má odôvodniť vznik ujmy. Navrhované rozhodnutie by zásadným spôsobom, bez relevantného zákonného dôvodu zasiahlo do práva chráneného v čl. 20 Ústavy. Žalobca neuniesol bremeno tvrdenia a bremeno osvedčenia vo vzťahu k žiadanej skutočnosti, existencia ktorej je nevyhnutná, aby mohlo byť nariadené neodkladné opatrenie; netvrdili a neosvedčili právne vzťahy, ktoré predstavujú ohrozenie subjektívnych občianskych práv. Výkon práva, konkrétneho zákonom aprobevaného subjektívneho oprávnenia záložného veriteľa vykonať záložné právo speňažením na verejnej dražbe, nemôže mať za následok vznik ujmy, pretože sa jedná o dôsledok konania lege artis. Žalobca neosvedčil potrebu dočasnej úpravy. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a priznal žalovanému 1/ nárok na náhradu trov konania.

6. Žalovaný 2/ sa k odvolaniu nevyjadril. Žalovaný 2/ zaslal súdu oznámenie o opakovanej dobrovoľnej dražbe, ktorá sa má konať 24.9.2019.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnuté uznesenie je vo výroku vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

8. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na obsah preskúmaného uznesenia i argumenty žalobcov predostreté v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia.

9. Predovšetkým sa totiž žiada konštatovať, že odvolací súd nemal dôvod nesúhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia (čím treba rozumieť nutnosť stotožnenia sa s tými dôvodmi, pre ktoré bolo podľa súdu prvej inštancie treba návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť). Odôvodnenie napadnutého uznesenia totiž nevykazovalo žiadne logické, skutkové ani právne medzery, bolo preto i objektívne presvedčivým (ktorou presvedčivosťou tu samozrejme je nutné mať na mysli schopnosť presvedčiť kohokoľvek s výnimkou toho, kto má záujem na celkom inom výsledku konania) a odvolaciemu súdu poskytovalo možnosť sa i len obmedziť na konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku), pre nutnosť vyporiadania sa aspoň stručne aj s odvolacími námietkami a pre celkovú úplnosť sa však žiada aj tu doplniť nasledovné:

10. V zmysle § 324 ods. 1 Civilného sporového poriadku pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

11. V zmysle § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

12. V zmysle § 325 ods. 2 písm. c) Civilného sporového poriadku neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami.

13. V zmysle § 328 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak súd nepostupoval podľa § 327 (teda neodmietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahujúci predpísané náležitosti alebo ako nezrozumiteľný alebo neurčitý), nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

14. V zmysle § 329 ods. 1 veta prvá Civilného sporového poriadku súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

15. V zmysle § 329 ods. 2 Civilného sporového poriadku pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

16. Súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, a to, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi stranami alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená (pričom ich vzájomná kumulácia nie je vylúčená), a to jednak ešte pred rozhodnutím súdu vo veci samej v štádiu pred začatím konania a počas konania, ako aj po jeho skončení. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. V konaní o prejednaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na včasné zabezpečenie neodkladnej úpravy nie je nevyhnutné vykonať dôkazy ako v konaní vo veci samej a pri ich zisťovaní nemusia byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

17. Už zo samotného terminologického a jazykového výkladu názvu tohto procesného inštitútu vyplýva jeho charakter a zásada „neodkladnosti“ takéhoto opatrenia. Vzhľadom na závažnosť právnych následkov, ktoré zákon s jeho nariadením spája a skutočnosť, že zasahuje podstatným spôsobom do práv druhého subjektu a obmedzuje ich, a to bez existencie samotného meritórneho rozhodnutia súdu, je nevyhnutné, aby súdy zodpovedne a s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu zvažovali relevantnosť a nevyhnutnosť takéhoto zásahu do subjektívneho práva. Jeho nariadenie bude namieste len v prípadoch, kedy existujú konkrétne okolnosti preukazujúce neodkladnosť takejto úpravy, najmä vzhľadom na preukázanie nebezpečenstva reálnej a bezprostredne hroziacej ujmy.

18. Z obsahu spisu v prejednávanej veci je zrejmé, že žalobcovia odvodzujú svoju požiadavku na neodkladnú úpravu pomerov jednak z tvrdenej okolnosti neplatnosti zmluvy o splátkovom úvere a záložnej zmluvy k nehnuteľnostiam, ako i z okolnosti, že následkom realizácie záložného práva k nehnuteľnostiam, bude zbavenie vlastníckeho práva žalobcov k nehnuteľnostiam, ktorú používajú ako bývanie.

19. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k rovnakému právnenému záveru ako súd prvej inštancie, že nie je naplnený základný predpoklad pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, ak by k nariadeniu neodkladného opatrenia nedošlo. Samotná skutočnosť, že predmetom zálohu je obydlie žalobcov, nie je dôvodom na vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil záložnému veriteľovi a dražobníkovi zákaz realizovať a vykonávať záložné právo k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcov. Obydlie občana Občiansky zákonník spomedzi zálohov nevyklučuje. Záložný veriteľ má právo podať návrh na výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby v zmysle zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov, keďže si žalobcovia neplnili povinnosti vyplývajúce im zo zmluvy o splátkovom úvere, ktorú so záložným veriteľom uzavreli. Vzhľadom k tomu, že výkon záložného

práva sa začal realizovať v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie, čo nebolo sporné, nariadením neodkladného opatrenia nemožno poskytnúť náležitú ochranu pred výkonom záložného práva tak, aby sa neprímeraným spôsobom nezasiahlo do práv žalovaného 1. ako záložného veriteľa a taktiež aj do činnosti žalovaného 2. ako vykonávateľa dražby. Dobrovoľná dražba má oporu v zákonnej úprave, teda ju možno považovať za primerané a legitímne opatrenie.

20. Odvolací súd na podporu správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 23/2014 zo dňa 24.9.2014, v ktorom sa uvádza: „Z uvedeného (§ 7 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, pozn.) vyplýva, že priamo záložný veriteľ (ale pri určitej komplexnosti by mala byť takouto osobou aj osoba odlišná od vlastníka respektíve osoba, ktorá je oprávnená navrhnúť vykonanie dražby podľa osobitného zákona) plní takpovediac funkciu nezávislej súdnej moci (pričom vyhlásenie veriteľa plní funkciu exekučného titulu) nakoľko bez priznania práva prostredníctvom nezávislého a nestranného súdu, umožňuje tzv. „vyhlásením veriteľa o pravosti výške a splatnosti pohľadávky“ realizovať dobrovoľnú dražbu a týmto spôsobom zasahovať do princípov právneho štátu ako aj do ústavného práva vlastníka nehnuteľností (čl. 19, čl. 20 Ústavy SR) a realizovať dobrovoľnú dražbu bez exekučného titulu. Inak povedané k realizácii dobrovoľnej dražby v prípade záložného veriteľa ako navrhovateľa dražby nie je potrebné disponovať zo strany záložného veriteľa akýmkoľvek exekučným titulom, ktorý by mal byť podkladom na „nútený“ predaj nehnuteľnosti v tomto prípade predaj prostredníctvom dobrovoľnej dražby.“

21. Vychádzajúc z uvedených skutočností nemožno teda s poukazom na skutkový a právny stav dospieť k záveru, že žalobcovia osvedčili potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán, resp. že by hrozila ťažko odstrániteľná ujma na právach žalobcov.

22. Odvolací súd v súvislosti s námietkami žalobcov, že realizáciou dobrovoľnej dražby bude zasiahnuté do ich vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a do ich práva na obydlie takým spôsobom, že môže dôjsť k nenapraviteľným a trvalým škodám na ich majetku, poukazuje na to, že žalobcovia majú k dispozícii iný prostriedok nápravy stavu, o ktorom tvrdia, že je v rozpore so zákonom, a to žalobu o určenie neplatnosti dražby. Keďže existuje inštitút (žaloba o určenie neplatnosti dražby), ktorý zabezpečí ochranu práv a právom chránených záujmov žalobcov, pričom do práv iných oprávnených subjektov (v tomto prípade najmä do práva záložného veriteľa zákonným spôsobom speňažiť predmet zálohu) zasiahne menej, než by tomu bolo pri nariadení neodkladného opatrenia navrhovaného žalobcami, s ohľadom na princíp proporcionality správne súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

23. Odvolací súd uznáva argumenty žalobcov, že dražba nehnuteľností slúžiacich na bývanie môže vážnym spôsobom zasiahnuť do vlastníckeho práva žalobcov, resp. do práva vlastníť majetok podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky s dosahom na ústavné právo na obydlie podľa čl. 21 Ústavy Slovenskej republiky, čo ale neznamená, že dražba takýchto nehnuteľností podľa zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov nie je prípustná. Relevantná súdna prax dospela k záveru, že samotná právna úprava dobrovoľných dražieb, resp. možnosť vymoženía plnení i zo spotrebiteľských zmlúv touto formou, nie je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, resp. s ochranou spotrebiteľa vyplývajúcou z práva únie; tento záver vyplýva z rozhodovacej praxe Súdneho dvora Európskej únie (napr. rozsudok zn. C-43/2013 E. P. proti SMART Capital, a. s. zo dňa 10.9.2014) ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. uznesenie sp. zn. PL. ÚS 23/2014 zo dňa 24.9.2014).

24. Záverom je potrebné dodať, že vlastnícke právo fyzickej aj právnickej osoby podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky požíva rovnakú ochranu. Žalobcovia neosvedčili potrebu chrániť ich vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré by boli predmetom záložnej zmluvy, vo väčšom rozsahu, než je právo žalovaného 1/ na vrátenie poskytnutého úveru.

25. S poukazom na uvedené odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

26. O náhrade trov konania, s použitím § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku v zmysle § 396 Civilného sporového poriadku, rozhodol odvolací súd ex offo podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a v konaní v celom rozsahu úspešným žalovaným priznal plnú náhradu trov konania proti neúspešným žalobcom. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 Civilného sporového

poriadku rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. Senát krajského súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je dovolanie prípustné (§ 421 ods. 2 Civilného sporového poriadku).